

1. І підійшли фарисеї та саддукеї, і, випробовуючи, просили Його показати ознаку їм із неба.
2. А Він відповів і промовив до них: Ви звечора кажете: Буде погода, червоніє бо небо.
3. А ранком: Сьогодні негода, червоніє бо небо похмуре. Розпізнати небесне обличчя ви вмієте, ознак часу ж не можете!
4. Рід лукавий і перелюбний шукає ознаки, та ознаки йому не дадуть, окрім ознаки пророка Йони. І, їх полишивши, Він відійшов.
5. А учні Його, перейшовши на той бік, забули взяти хліба.
6. Ісус же промовив до них: Стережіться уважливо фарисейської та саддукейської розчини!
7. Вони ж міркували собі й говорили: Ми ж хлібів не взяли.
8. А Ісус, знавши те, запитав: Чого між собою міркуєте ви, маловірні, що хлібів не взяли?
9. Чи ж ви ще не розумієте й не пам'ятаєте про п'ять хлібів на п'ять тисяч, і скільки кошів ви зібрали?
10. Ані про сім хлібів на чотири тисячі, і скільки кошків ви назбирали?

11. Як ви не розумієте, що Я не про хліб вам сказав? Стережіться не розчини фарисейської та саддукейської!

12. Тоді зрозуміли вони, що Він не казав стерегтися їм розчини хлібної, але фарисейської та саддукейської науки.

13. Прийшовши ж Ісус до землі Кесарії Пилипової, питав Своїх учнів і казав: За кого народ уважає Мене, Сина Людського?

14. Вони ж відповіли: Одні за Івана Христителя, одні за Іллю, інші ж за Єремію або за одного з пророків.

15. Він каже до них: А ви за кого Мене маєте?

16. А Симон Петро відповів і сказав: Ти Христос, Син Бога Живого!

17. А Ісус відповів і до нього промовив: Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі оце виявили, але Мій Небесний Отець.

18. І кажу Я тобі, що ти скеля, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою, і сили адові не переможуть її.

19. І ключі тобі дам від Царства Небесного, і що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі, а що на землі ти розв'яжеш, те розв'язане буде на небі!

20. Тоді наказав Своїм учням, щоб нікому не казали, що Він Христос.

21. Із того часу Ісус став виказувати Своїм учням, що Він мусить іти до Єрусалиму, і постраждати багато від старших, і первосвящеників, і книжників, і вбитому бути, і воскреснути третього дня.

22. І, набік відвівши Його, Петро став Йому докоряти й казати: Змилуйся, Господи, такого Тобі хай не буде!

23. А Він обернувся й промовив Петрові: Відступися від Мене, сатано, ти спокуса Мені, бо думаєш не про Боже, а про людське!

24. Промовив тоді Ісус учням Своїм: Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною.

25. Бо хто хоче спасти свою душу, той погубить її, хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її.

26. Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занастить? Або що дасть людина взамін за душу свою?

27. Бо прийде Син Людський у славі Свого Отця з Ангелами Своїми, і тоді віддасть кожному згідно з ділами його.

28. Поправді кажу вам, що деякі з тут-о приявних не скуштують смерти, аж поки не побачать Сина Людського, що йде в Царстві Своїм.